

פרק יח

בתי הדין האזרחיים והדתיים (שפוט).

פקודה המגדירה ביתר דיוק את שפוטם של בתי הדין האזרחיים והדתיים בשאלות וקף, ובעניני בקשות לקבלת „דייה“

[1 במכן, 1925]

פרק יח.

סקורות:

מס' 3 לש' 1925

מס' 29 לש' 1925

מס' 26 לש' 1926

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הדין האזרחיים והדתיים (שפוט).

2. וקף לא מושלמי שנעשה בפני בית דין מושלמי דתי לפני התפרסם דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922, יוכל המקדיש של אותו וקף או, אם מת המקדיש, האפוטרופוס על הוקף, או, אם יש יותר מאפוטרופוס אחד, רוב האפוטרופסים של הוקף שנתמנו עפ"י שטר הוקף או שנתמנו ע"י בית הדין השרעי לפני יום תחילתה של פקודה זו, לפנות לבית המשפט האזרחי, תוך שמונה עשר חדש מהתאריך דלעיל, בבקשה לתת צו להמיר את הוקף ולעשותו הקדש לצרכי צדקה עפ"י הוראות פקודת ההקדשות לצרכי צדקה; ומשהוגשה הבקשה יוכל בית הדין להודיע שהרכוש יוחזק בתורת הקדש עפ"י הוראות הפקודה דלעיל כאילו נוצר ההקדש עפ"י הוראותיה של אותה פקודה.

הפיכת וקפים בלתי מושלמים שנעשו בפני בית הדין המושלמי הדתי להקדשות לצרכי צדקה

מס' 29 לש' 1925

מס' 26 לש' 1926

פרק יד.

3. אם לא הוגשה בקשה כזאת או אם הוגשה ולא נתקבלה ע"י בית המשפט האזרחי —

השיפוט לגבי יסודם של וקפים לא מושלמים שנעשו בפני בתי דין מושלמיים דתיים.

(א) יוגש לפני בית המשפט האזרחי משפט או משא ומתן משפטי אחר בדבר יסודו או תקפו של וקף כזה מלבד אם יסכימו כל הצדדים הנוגעים בדבר להביא את השאלה שהם נחלקים בה לפני בית המשפט המושלמי הדתי: הצדדים במשפט או במר"מ אחר בבית משפט אזרחי יוכלו לקבל, עפ"י הסכם, צו לעכב את המשפט בבית המשפט האמור בכל עת קודם למתן פסק הדין למען יוכלו להעביר אותו משפט או אותו מר"מ משפטי אחר לבית דין דתי ולהביא מחדש את המשפט או את המר"מ המשפטי האחר לפני בית הדין הדתי ;